

tid har ladet falde igen imod det Løfte fra min Side, at jeg ved en senere Lejlighed enten skulde tage disse Spørgsmaal op eller i hvert Fald underkaste dem en Drøftelse i Ministeriet, idet jeg med Rette fremhævede, at disse Spørgsmaal, om den forsvarlige Bemanding af Skibe, om Lægevisitation og Skibes Forsyning med Medicin o. s. v., alle sammen neppe kunne komme ind paa dette Forslag, da de neppe høre hjemme her. Dermed har Udvalget erklæret sig tilfreds og accepteret Lovforslaget saa godt som uden nogen Ændring.

Lovforslaget gaar jo, som det fremtræder, ud paa at etablere et Tilsyn med Sejlskibe, og det er i nogen Maade foranlediget ved et Tillæg til den engelske „merchant's shipping act“ vedrørende Redningsredskaber i Skibe, hvilket Tillæg træder i Kraft for udenlandske Skibe fra den 1. Oktober dette Aar. Det er altsaa i allersidste Øjeblik, at denne Sag bliver behandlet, men jeg har ikke kunnet bringe den frem, før Ministeriet blev oprettet, skønt det vistnok havde været rigtigt, at den var blevet rejst paa et tidligere Tidspunkt. I øvrigt synes det at fremgaa af Folketingsudvalgets Behandling, at det ikke har haft noget væsentligt at indvende mod Forslaget, saa jeg haaber, at man ogsaa i dette høje Ting vil yde mig den fornødne Assistance til, at det kan føres igennem endnu i denne Samling, hvilket absolut er en Nødvendighed af Hensyn til den omtalte engelske Lov. Der vilde ellers kunne forvoldes den danske Skibsfart nogen Gene, baade for saa vidt angaar dette Lovforslag og i endnu højere Grad det næste, som jeg senere skal have den Ære at forelægge.

Som Følge af det nævnte Tillæg til den nævnte engelske „merchant's shipping act“ var det mig klart, at det vilde være rigtigt at nedsætte en Kommission til at tage hele dette Spørgsmaal op om det almindelige Tilsyn med Sejlskibe, som allerede længe har været paa Tale. Indenfor Sejlskibsrederkredse har man tidligere ikke været helt glad ved den Tanke, at der skulde iværksættes et Tilsyn, men jeg tror, at man efterhaanden har vænnet sig til Tanken, og at den nu overalt hilses med Sympati som en nødvendig Foranstaltning til Beskyttelse af Mandskab og Ejendom, som man ikke i Længden kan komme udenom. Der er heller ikke, saa vidt mig bekendt, rejst nogen som helst Indvendinger mod dette Lovforslag fra Sejlskibsrederens Side. Lovforslaget er

udarbejdet paa Grundlag af den nedsatte Kommissions Arbejde og slutter sig i mangt og meget til Loven af 1903 om Tilsyn med Dampskibsfartøjer, svarer altsaa overfor Sejlskibene til den Lov, der allerede i flere Aar har eksisteret for Dampskibenes Vedkommende. Der har ikke tidligere været nogen almindelig Regel for Tilsyn med Sejlskibsfartøjer, og det er som sagt noget, man i Længden ikke vil kunne komme udenom.

Med Hensyn til Detaillerne er der en nærmere Begrundelse i Bemærkningerne til Lovforslaget. Et af de Punkter, der have været drøftede i Folketinget, er Spørgsmaalet om Udgifterne til dette Tilsyn, og Ministeriet har her ment, at man burde gaa en lidt anden Vej, end man er gaaet overfor Dampskibe, idet Udgifterne ved Tilsynet med disse udelukkende falder paa Dampskibsrederne, medens man for Sejlskibenes Vedkommende er gaaet en Mellemvej —, ja ikke en Gang det, thi man har under Hensyn til de vanskelige Forhold, de arbejde under, og den haarde Konkurrence fra Dampskibenes Side stillet sig yderlig kulant. Man ser jo, at Sejlskibe desværre forsvinde mere og mere for hvert Aar, der gaar, og det er vel kun en forholdsvis kort Tid, man endnu kan glæde sig ved det smukke Syn at se Sejlskibe, kun i ganske enkelte Farter vil man vel nok kunne benytte dem. Af disse Grunde har man ment, at Udgiften burde fordeles noget anderledes, saaledes at de faste Udgifter til Tilsynsmændene betales af Statskassen, hvorimod de toaarige Udgifter, Besigtigelsesgebyrerne, som jo ere meget moderate, afholdes af Sejlskibsrederierne selv. Det drejer sig, som man vil se af Lovforslagets § 20, om meget minimale Beløb, idet det for Smaafartøjer under 80 Tons kun er 2 Kr., for Skibe fra 80—200 Tons 5 Kr., for Skibe fra 200 indtil 700 Tons 10 Kr., for 700 Tons og derover 20 Kr., men naar vi komme op paa 700 Tons for Sejlskibe, er det ret store Sejlskibe, saa man vil se, at Beløbene ere moderate. Der er ogsaa kun — mig bekendt — fra en enkelt Side stillet det Krav til Regeringen, at den hele Byrde skulde falde paa Statskassen, da det er et Tilsyn, man fra det offentliges Side forlanger. Jeg deler ikke det principielle Synspunkt, og som sagt, jeg tror, at man vil kunne slaa sig til Taals med, at det kun er meget ringe Beløb, her bliver Tale om.

Med Hensyn til Ordningen af dette Tilsyn har der for Ministeriet ikke været Tid til at følge andre Regler end dem,